

Handläggare: Kajsa Holmborn
Telefon: 08 508 28 190

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden
2011-08-30 p.16

ÖVERKLAGANDE AV MILJÖ- OCH HÄLSOSKYDDSNÄMNDENS BESLUT OM AVGIFT FÖR TILLSYN ENLIGT MILJÖBALKEN, KERAMIKVERKSAMHET

Remiss från Länsstyrelsen i Stockholms län, beteckning 505-2011-449

Förslag till beslut

1. Miljö- och hälsoskyddsnämnden yrkar att Länsstyrelsen i Stockholms län avslår överklagandet.
2. Som grund för yrkandet åberopa vad som anförs i detta tjänsteutlåtande
3. Uppdra åt förvaltningsdirektören att företräda nämnden i ärendet.
4. Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att justera beslutet omedelbart.

Gunnar Söderholm
Förvaltningschef

Pia Winbladh Högfors
Avdelningschef

Sammanfattning

Miljöförvaltningen handlägger sedan augusti 2009 ett ärende med två klagande om luktstörning och hög golvtemperatur orsakade av den keramikverksamhet som är lokaliserad under deras lägenheter. Den 10 december 2010 fattande miljö- och hälsoskyddsnämnden beslut om att ta ut timavgift för nedlagd handläggningstid i ärendet. Verksamhetsutövaren överklagade beslutet till Länsstyrelsen i Stockholms län. Nämnden har fått anstånd till den 2 september 2011 med att yttra sig till länsstyrelsen.

Verksamhetsutövaren framhöll i sitt överklagande att verksamheten uppfyllt kravet på egenkontroll och att miljöförvaltningen vid sin inspektion inte kunde konstatera olägenhet. Verksamheten ska därför inte behöva betala tillsynsavgiften utifrån vad som står i nämndens taxa eftersom avgift inte tas ut för obefogade klagomål om verksamhetsutövaren har fullgjort sin egenkontroll.

I förevarande fall har miljöförvaltningen utfört egna utredningar för att få klarhet i om olägenhet med avseende på lukt och hög golvtemperatur förelåg i ovanliggande lägenheter. Inspektion har varit nödvändig i tillsynsarbetet och efterföljande myndighetsarbete. Förvaltningen kunde mot bakgrund av den handläggning som skett vid tidpunkten för debiteringen inte avskrika att risk för olägenhet för människors hälsa, med avseende på lukt i de sovrum placerade ovan keramikverksamhetens utblås, förelåg.

I mars 2011 genomförde miljöförvaltningen ytterligare en inspektion då en skröjbränning (första bränningen av lergodset utan glasyr) utfördes utan att lukt noterades. Förvaltningen har gjort bedömningen att förbränningsugns utblås inte var optimalt placerat eftersom röret var riktat ner mot marken och att utblåsröret därför bör vinklas snett framåt. I maj 2011 meddelade verksamhetsutövaren att utblåsröret kommer att vinklas.

Miljöförvaltningen anser att det funnits fog att driva ärendet för att konstatera olägenhet eller inte, och därmed även för nämndens beslut om timavgift. Överklagandet ska därför avslås.

Bakgrund

Den 25 augusti 2009 inkom ett klagomål till miljöförvaltningen gällande lukt från keramikverksamhet och hög golvtemperatur. De boende upplevde lukt i sin lägenhet när keramikverksamheten, som är lokaliserad under lägenheten, använder sin förbränningsugn. De upplevde även att det blev varmt på golvet i det sovrum som ligger ovanför verksamhetens förbränningsugn.

Den 1 september 2009 uppmanade miljöförvaltningen fastighetsägaren att undersöka orsaken till störningen samt utreda vilka åtgärder som kunde behöva vidtas.

Den 3 september 2009 inkom fastighetsägaren med svar. Enligt detta hade hög temperatur konstaterats och en ventilationsfirma hade varit på plats för att utreda brandskyddet och miljö- och hälsoaspekterna. Vid senare erhållen information framgick att verksamhetsutövaren och fastighetsägaren låtit installera en fläkt över förbränningsugnen den 14 oktober 2009, för att leda bort den varma luften.

Den 2 november 2009 meddelade klaganden att vidtagna åtgärder inte resulterat i någon förbättring eftersom utblåset från den installerade fläkten placerats på husfasaden under deras sovrumsfönster. Utblåsröret är vinklat ner mot marken och den varma luften från

förbränningsugnen rör sig först ner mot marken för att sedan stiga längs husfasaden och tar sig via tilluftsventilerna vid fönstret in i lägenheten.

Den 18 januari 2010 kontaktade miljöförvaltningen verksamhetsutövaren för att informera om det klagomål på lukt och hög temperatur som miljöförvaltningen handlade. Verksamhetsutövaren informerade att hon utför tre sorters bränningar; skräjbränning, glasyrbränning och dekalbränning. Verksamheten bränner alltid kvällstid och bränningen tar cirka åtta timmar. Den installerade fläkten sätts alltid på vid bränning.

Under våren 2010 meddelades miljöförvaltningen vid ett flertal tillfällen att de boende fortfarande stördes av lukt i sin lägenhet från keramikverksamheten samt att de var oroliga att verksamheten använde glasyrer innehållande farliga ämnen som bly och kadmium.

Den 14 juni 2010 inkom ytterligare ett klagomål från en boende på Hallebergsvägen 21. Klagomålet gällde även här störande lukt som uppkom när keramikverksamheten bränner. Fläktens utblås är placerad snett nedanför vederbörandens balkong och sovrumsfönster. Inkommet klagomål kommunicerades verksamheten den 18 juni 2010.

Den 18 juni 2010 efterfrågade miljöförvaltningen uppgifter om vad verksamheten använder för produkter vid bränning och dess innehåll.

Den 23 juli 2010 inkom verksamhetsutövaren med en redovisning över efterfrågade uppgifter. Enligt dessa används vit och röd lergodslera, L- Glasyr 3100 Transparent, vit glasyr 1301 och dekaler. Innehållsförteckning för vit och röd lergodslera bifogades liksom säkerhetsdatablad för L- Glasyr 3100 Transparent. Enligt uppgift från miljöförvaltningens enhet Miljöanalys avser CAS- numret, som finns angivet på detta säkerhetsdatablad, en typ av cement och de risker som finns beskrivna är vid arbete med materialet på grund av dammbildning. De metalloxyder som beskrevs i innehållsförteckningen för vit och röd lergodslera innehöll inga tungmetaller.

För att miljöförvaltningen skulle kunna avgöra huruvida keramikverksamheten orsakade lukt i de ovanliggande lägenheterna utfördes en inspektion den 9 september 2010. Vid inspektionen besöktes de klagandes bostäder (2st) och keramiklokalen. Vid inspektionen var verksamhetsutövaren ålagd att göra en glasyrbränning och ugnen skulle även komma upp i sin topp temperatur, 1070 °C, vid tidpunkten för inspektionsbesöket. Vid inspektionstillfället kontrollerades om lukt från bränningen kändes av i de klagandes bostäder och om golvtemperaturen var hög i de rum som är belägna ovan bränningsugnens lokalisering.

Ingen hög golvtemperatur noterades i någon av lägenheterna och inte heller flätkåpan ovan bränningsugnen var varm. Miljöförvaltningen bedömde att risk för olägenhet för människors hälsa inte förelåg med avseende på hög golvtemperatur och att lukten i en av de klagandes bostäder inte härrörde från keramikverksamheten. Avseende lukt i de sovrum, där utblåset från förbränningsugnen finns på fasaden under sovrumsfönstren,

bedömde miljöförvaltningen att fortsatt utredning, i form av inspektion, krävdes för att kunna fastställa om det förelåg risk för olägenhet för människors hälsa. Detta motiverades utifrån att verksamheten utförde olika typer av bränningar som kunde orsaka lukt.

Den 23 september 2010 kommunicerades inspektionsrapporten till berörda parter i ärendet.

Den 18 oktober 2010 inkom ett gemensamt yttrande från de klagande. I detta framfördes att verksamhetsutövaren satt på ugnen för tidigt i förhållande till vad som var bestämt. Att det vid inspektionstillfället inte luktade så starkt som det annars brukar göra och att verksamheten vid det planerade inspektionsbesöket ”inte kan ha genomfört de mest illaluktande processerna”. Lägenhetsinnehavarna meddelade att det efter inspektionen följde en intensiv period med bränning, ofta av den mer illaluktande typen. Även önskemålet att verksamheten borde utföra bränningarna dagtid och inte kvällstid framfördes i yttrandet. Inkommet yttrande kommunicerades keramikverksamheten den 18 oktober 2010.

Den 19 oktober 2010 inkom ett yttrande från verksamhetsutövaren. I detta framfördes att verksamheten var ålagd av miljöförvaltningen att göra en glasyrbränning och att tiden när ugnen sattes på var överenskommen med förvaltningen. Efter utförd inspektion följde dagar då verksamheten utförde flera glasyrbränningar följda av två skröj, en glasyr och en dekalbränning. Verksamheten framför att man inte har någon möjlighet att bränna under dagtid. Yttrandet kommunicerades till samtliga klagande den 26 oktober 2010.

Den 2 november 2010 inkom till miljöförvaltningen ett yttrande över kommunicerad inspektionsrapport från fastighetsägaren. Enligt detta undersökte fastighetsägaren möjligheten att koppla på ett filter på befintligt utblås för att på så vis lösa luktproblematiken alternativt att förlänga utblåsröret till taket. Inkommet yttrande kommunicerades de övriga parterna den 3 november 2010.

Den 10 december 2010 debiterade miljö- och hälsoskyddsnämnden verksamhetsutövaren för tillsyn enligt miljöbalken. Den 7 januari 2011 överklagades nämndens beslut om timavgift för tillsyn enligt miljöbalken. Verksamhetsutövaren framförde att hon blev delgiven beslutet den 23 december 2010 och att hon ansökte om anstånd att utveckla talan för överklagandet till den 15 februari 2011.

Den 24 maj 2011 gavs miljö- och hälsoskyddsnämnden tillfälle till yttrande över verksamhetsutövarens överklagande av beslut om timavgift för tillsyn enligt miljöbalken. Yttrande skulle inkomma till Länsstyrelsen i Stockholms län senast den 20 juni 2011. Anstånd har beviljats till den 2 september 2011.

Förvaltningens synpunkter

Enligt 27 kap. 1 och 2 §§ miljöbalken (SFS 1998:808) får en kommunal nämnd ta ut avgift för provning och tillsyn enligt en taxa som kommunfullmäktige bestämmer. Vid tillsyn enligt miljöbalken är alla som en bedriver en verksamhet skyldiga att visa att förpliktelseerna enligt de allmänna hänsynsreglerna i miljöbalkens andra kapitel iakttas. Det är verksamhetsutövaren som har att visa att det inte föreligger en sådan störning som utgör en olägenhet för människors hälsa och miljön. Enligt Stockholms stads taxa för avgifter för tillsyn enligt miljöbalken tas inte avgift ut för obefogade klagomål om verksamhetsutövaren har fullgjort sin egenkontroll.

Enligt 3§ c i Stockholms stads taxa för avgifter för tillsyn enligt miljöbalken tas avgift ut som timavgift för tillsyn som inte omfattas av fast årlig avgift. Av 7§ i taxan framgår att timavgift tas ut för varje påbörjad timme nedlagd handläggningstid. Med handläggningstid avses den sammanlagda tid som varje tjänsteman vid nämnden har använt för beredning, inspektion, restid, föredragningar och beslut i ärendet. I handläggningstiden ingår inte restid som vid ett restillfälle överstiger två timmar. Avgift tas inte ut för handläggning av klagomål där olägenhet inte föreligger och verksamhetsutövaren har uppfyllt kravet på egenkontroll eller för handläggning vid överklaganden av nämndens eller överinstans beslut.

Nämnden anser det inte som orimligt att verksamheten erlägger timavgift för nedlagd handläggningstid perioden 1 januari 2010 till och med 3 november 2010.

Olägenhet

I överklagandet framför verksamhetsutövaren att miljöförvaltningen vid inspektionsbesöket inte kunde konstatera någon olägenhet. Lukten i en av de klagandes borte sovrum bedömdes inte komma från keramikverksamheten och ingen hög golvtemperatur noterades. Dessa delar av ärendet kunde därmed avslutas.

Vissa delar av ärendet kunde avslutas efter utförd inspektion eftersom miljöförvaltningen gjorde bedömningen att keramikverksamheten inte orsakade lukt i en av de klagandes borte sovrum eller hög golvtemperatur. Förvaltningen kunde däremot inte avskrika att olägenhet förelåg med avseende på lukt i de sovrum som är placerade ovan keramikverksamhetens utblås, trots att ingen lukt noterades vid inspektionsbesöket. Förvaltningen grundar sitt ställningstagande på att verksamheten utför olika typer av bränningar och att en annan bränning än den som utfördes vid inspektionstillfället skulle kunna orsaka lukt. Det var därför nödvändigt med fortsatt utredning innan miljö- och hälsoskydds nämnden kunde bedöma om olägenhet förelåg eller inte.

Egenkontrollansvar

I överklagan framförs att verksamheten anser sig ha uppfyllt sitt egenkontrollansvar. Eftersom det är en enskild näringsverksamhet i liten skala, utan anställda och att

verksamhetsutövaren har lång erfarenhet och kunskap inom området och har gjort bedömningen att keramikverksamhetens påverkan på människors hälsa och miljön är obefintlig. Verksamheten har redovisat uppgifter om material och dess innehåll till nämnden i ett tidigt stadium i ärendet samt när de boende började klaga installerat ett omfattande ventilationssystem, det vill säga fläkten ovan förbränningsugnen.

Det är verksamhetsutövaren som har att visa att det inte föreligger en sådan störning som utgör en olägenhet för människors hälsa och miljön. I förevarande fall har miljöförvaltningen utfört egna utredningar för att kunna avgöra huruvida olägenhet med avseende på lukt och hög golvtemperatur föreligger i ovanliggande lägenheter. Inkomna uppgifter från keramikverksamheten och lägenhetsinnehavarna har gått isär på denna punkt. Förvaltningen gjorde bedömningen att inspektion var nödvändig för att nämnden skulle kunna avgöra om verksamheten orsakar lukt och hög golvtemperatur i de två ovanliggande lägenheterna.

Redovisning av uppgifter om material och dess innehåll har inkommit till nämnden efter miljöförvaltningens uppmaning den 18 juni 2010. Verksamhetsutövaren och fastighetsägaren installerade en fläkt till förbränningsugnen i lokalen, med syfte att ta bort golvvärmens i ovanliggande lägenhet. Verksamheten har däremot inte kunnat redovisa att återkoppling skett till de boende för kontroll av att utförda åtgärder lett till någon förbättring. Verksamheten har inte heller redovisat om de själva besökt lägenheterna för att kontrollera om lukt förekommer när verksamheten bränner. Detta anser förvaltningen ingår i egenkontrollansvaret. Det har därför fallit på miljöförvaltningen att utreda detta genom besök på plats.

Mot bakgrund av ovanstående anser miljöförvaltningen att det funnits fog att driva ärendet och därmed för nämndens beslut om timavgift. Det är förvaltningens uppfattning att överklagandet saknar grund och att överklagandet därför ska avslås.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden lämnar det till Länsstyrelsen i Stockholms län att avgöra om avgiftssumman ska reduceras.

Slut

Bilagor

Bilaga 1: Överklagan från verksamhetsutövaren daterat den 7 januari 2011

Bilaga 2: Tillkomna uppgifter till överklagan från verksamhetsutövaren daterat den 8 februari 2011

Bilaga 3: Tillkomna uppgifter till överklagan från verksamhetsutövaren daterat den 2 maj 2011

Bilaga 4: Beslut om timavgift daterat 10 december 2010 inklusive tidkort